

[Energiministeren]

efterforskningen har været for lille, og det er et synspunkt, som først er kommet frem her til sidst, osv. Jeg har lige netop dokumenteret, at det bestemt ikke er tilfældet. Så siger hr. Maisted – måske nok som udtryk for en almindelig folkelig tankegang, der meget naturligt gør sig gældende –: ja men man har jo aldrig anklaget bevillingshaverne for, at efterforskningen ikke har været det, man har aftalt den skulle være.

Men her er vi lige nøjagtig ved det, der er kernen i problemet. Det bevillingssystem – hvis vi nu skal kalde det noget – vi har i Danmark, har ikke en sådan kvalitet, at det gør det muligt for samfundet at rejse et krav til bevillingshaverne om, at der skal være det og det og det efterforskningsniveau. Det system, vi kører med i dag, danner ikke baggrund for, at vi har krav på at aftale et bestemt tempo i efterforskningerne med bevillingshaveren. Det er lige præcis det, der mangler her i landet, plus selvfølgelig det problem, at det er et monopol og ikke et konkurrencebillede, der tegner sig med hensyn til vor sokkel. Det er de to hovedproblemer.

Tilbage til hr. Arne Christiansen, som spørger om noget med valutafordele og siger, at en inddragelse af koncessionen ikke i sig selv skaber valutafordele. Jeg er nødt til at sige, at det, de her lovforslag går ud på, ikke er en inddragelse af koncessionen. Jeg vil helst have, at man anvender en korrekt sprogbrug til at karakterisere det, vi gør, og det er jeg også nødt til selv at gøre. Hr. Arne Christiansens etikette er ikke korrekt – det kan også være en videre kommentar til noget, hr. Arne Melchior har været inde på; der er ikke tale om, at der med disse lovforslag og deres gennemførelse flyttes værdier fra bevillingshaverne over i statens kasse. I den forstand er der ikke direkte tale om nogen overflytning, hvor man så skaber – bang – en fordel.

Det afgørende er, at vi får skabt handlefrihed for folketinget til at indrette et nyt regime på vores sokkel, hvor de vilkår, andre selskaber skal til at arbejde på, i højere grad vil afspejle samfundets interessers varetæelse forsyningsmæssigt, valutabevaringsmæssigt med hensyn til gevinsterne i Danmark, industrimæssigt med hensyn til at sikre dansk erhvervslivs større andel i aktiviteterne, og selvfølgelig også skattemæssigt, således at de

meget store værdistigninger, der ligger på netop det her område, garanteres at komme befolkningen til gode og ikke på forskellige måder siver ud af landet som følge af, at hele det system, hvormed vi kan varetage vore interesser, er for svagt.

Så spørger hr. Arne Christiansen, om fristerne er rimelige og realistiske, og her tænkes på fristerne i areallovens § 2 med hensyn til de forskellige funds, hvad skal man sige, gang op igennem kategorierne. Det er de. Det er de frister, olieselskaber kender fra andre lande. Det er jo et gennemgående træk, at det, som i en dansk sammenhæng af mange gode historiske grunde virker nyt og anderledes, er kendte forhold for olieselskaber. I det hele taget må man sige, at vi adskiller os fra mange lande på grund af forhistorien, men også fordi man i andre lande, hvor man er i gang på området, jo har olieselskaber, som er vant til at arbejde forskellige steder og ikke har den bevillingsmæssige situation, vi kender.

Hr. Arne Christiansen spørger om, hvilke selskaber der står i kø. Nu synes jeg ikke udtrykket »stå i kø« er særlig passende. Det ligger i øvrigt sådan, at jeg i TV blev spurgt, om der er interesse, om der er selskaber, der står i kø, og om vi vil kunne have vilkårene parat. Jeg sagde dertil: ja, man kan vel sådan set svare ja til begge spørgsmål, og så forklarede jeg lidt nærmere, hvad det var. Senere hørte jeg i den TV-udsendelse, at en TV-journalist sagde, at nu siger energiministeren, at selskaberne står i kø, og det er det, jeg nu kan forstå at man har hæftet sig ved. Jeg synes ikke, det er en rigtig beskrivelse, for det kommer an på en vurdering af de vilkår, der bliver tale om konkret, når man udbyder. I første runde er det meget løsere, for da regner vi med, at det kun skal være forundersøgelse, hvor flere selskaber samtidig kan være i gang, uden at de får egentlige eneretsbevillinger og ret til dybe borer og osv.

Jeg kan melde, at den interesse, som der fra tid til anden har været redegjort for, også over for det energipolitiske udvalg, ikke er blevet mindre på det sidste. Jeg vil i øvrigt finde det mere korrekt, hvis man ønsker oplysninger om, hvilke selskaber der har meldt sig som interesserede, og lidt om hvordan og hvorledes, at drøfte sådan noget i folketingsudvalget fremfor at nævne forskellige selskaber her.